

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3032/2019. (II. 13.) AB HATÁROZATA

a Kúria Bfv.I.1735/2017/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panasz elutasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Bfv.I.1735/2017/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt elutasítja.

I n d o k o l á s

I.

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője útján (dr. Ifj. Lomnici Zoltán ügyvéd, Lomnici Ügyvédi Iroda, 1188 Budapest, Bocskai utca 41/b. földszint 3.) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Bf.316/2017/12. számú ítélete és a Kúria Bfv.I.1735/2017/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az első fokon eljáró Gödöllői Járásbíróságnál 2018. február 12-én.
- [2] Az indítványozót a Gödöllői Járásbíróság 2017. március 9-én kelt 5.B.330/2016/64. számú ítéletével bűnösnek mondta ki 5 rendbeli szexuális erőszak büntetében, melyből 4 rendbeli kísérleti szakaszban maradt [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 197. § (1) bekezdés a) pont] és 1 rendbeli lopás vétségében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bc) alpont]. Az elsőfokú bíróság az indítványozót 4 év 6 hónapi szabadságvesztésre ítélte, amelyet börtön fokozatban rendelt végrehajtani, valamint 5 évre eltiltotta a közügyek gyakorlásától.
- [3] Az elsőfokú ítéletben szereplő tényállás lényege szerint az indítványozó 2012. szeptember 1. és 2015. július 26. között 5 esetben négy különböző sértett nő otthonába behatolt és őket testi erőszakkal közösülésre próbálta kényszeríteni, de ellenállásuk miatt 4 esetben ez nem sikerült. Az indítványozó ezen túlmenően 2012. július 21-ről július 22-re virradó éjszaka a szünyogháló és a zárt ablak benyomásával behatolt az egyik sértett házába és onnan a sértett tulajdonát képező 1 db telefont, 1 db testápolót és 1 db rozé bort eltulajdonított. Az indítványozó a lopással 30 000 Ft, a rongálással 15 000 Ft kárt okozott.
- [4] Az elsőfokú bíróság enyhítő körülményként a terhelt javára értékelte a cselekmények elkövetése óta eltelt hosszabb időt, mert a büntetés kiszabásakor már 2 éve állt a büntetőeljárás hatálya alatt, továbbá a beismerő vallomást, a fiatal felnőtt kort és a büntetlen előéletet, valamint azt, hogy az 5 rendbeli szexuális erőszak közül 4 esetben a cselekmény kísérleti szakaszban maradt. Az elsőfokú bíróság súlyosító körülményként a terhelt terhére értékelte a többszörös halmazatot, valamint azt, hogy a terhelt az egyik sértett részére különösen súlyos hátrányt okozott, mert a sértett a cselekmények miatt el is költözött lakóhelyéről (elsőfokú ítélet 9. oldal 3. és 5. bekezdés).
- [5] A Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 2017. június 23-án jogerőre emelkedett 2.Bf.316/2017/12. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet a büntetést kiszabó részében megváltoztatta és a kiszabott szabadságvesztés tartamát 7 évre, valamint a közügyektől eltiltás tartamát szintén 7 évre súlyosította.
- [6] A másodfokú bíróság ítéletének indokolása szerint az elsőfokú bíróság az enyhítő körülményeket csak részben értékelte megfelelően. A büntetlen előélet a fiatal felnőtt kor mint enyhítő körülmény mellett nem értékelhető,

- ezért azt a másodfokú bíróság nem vette figyelembe. A beismerő vallomást mint enyhítő körülményt a másodfokú bíróság szintén nem vette figyelembe, mivel megállapította, hogy az indítványozó a nyomozati és a bírósági szakban végig tagadta a cselekmény elkövetését és a bűnösségét. A másodfokú bíróság értékelése szerint a cselekmények kísérleti szakban maradásának nyomatéka pedig azért csekély, mert azokban nem a terhelt magatartásának, hanem kizárólag a sértettek kitartó védekezésének és ellenállásának volt döntő szerepe. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a büntetési célok úgy érhetők el, ha az indítványozó büntetését az adott cselekményre irányadó büntetési tétel középértékét elérő tartamú szabadságvesztésre – 7 évre – súlyosítja. A bíróság tekintettel volt arra, hogy ezeket a jelentős tárgyi súlyú cselekményeket sorozatosan, hosszabb időn keresztül valósította meg és a súlyosító körülmények túlsúlyba kerültek (támadott ítélet 7. oldal 2–3. bekezdés).
- [7] A Kúria 2017. november 27-én kelt Bfv.1375/2017/2. számú végzésében az indítványozó felülvizsgálati indítványát elutasította a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: régi Be.) 421. § (2) bekezdése alapján mint a törvényben kizártat. A Kúria végzésének indokolása rögzítette, hogy amennyiben a minősítés törvényes és a bíróságok a büntetés kiszabása során egyéb anyagi jogi szabályt nem sértettek meg, akkor a mérlegelési jogkörben, törvényes keretek között kiszabott büntetés mértéke felülvizsgálati eljárásban nem támadható, azaz a büntetés kiszabása során figyelembe vett vagy figyelmen kívül hagyott súlyosító és enyhítő körülmények sem vizsgálhatók felül (támadott végzés 2. oldal 5. bekezdés).
- [8] 2. Az indítványozó jogi képviselője útján az elsőfokú bírósághoz az Abtv. 27. § alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be, amelyben kérte a Kúria Bfv.1375/2017/2. számú végzése és a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Bf.316/2017/12. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Az alkotmányjogi panasz az Alkotmánybírósághoz 2018. március 28-án érkezett. Az indítványozó panaszát az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárásból való jogának sérelmére alapozta. Az indítványozó álláspontja szerint a Budapest Környéki Törvényszék és a Kúria a bűnösségi körülményeket nem megfelelően értékelte és ezért vele szemben törvénysértően súlyos büntetést szabott ki.
- [9] Az Alkotmánybíróság főtárgyára 2018. április 9-én kelt levelében az indítványozót felhívta panaszának kiegészítésére, mert az nem tartalmazott megfelelő indokolást azzal kapcsolatban, hogy a sérelmezett döntések miért ellentétesek az Alaptörvény hivatkozott rendelkezésével.
- [10] Az indítványozó jogi képviselője útján benyújtott, 2018. május 15-én kelt beadványában – határidőn belül – kiegészítette indítványát azzal, hogy álláspontja szerint a Budapest Környéki Törvényszék megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárásból való jogát, mert nem tett eleget indokolási kötelezettségének. Az indítványozó a tisztességes eljárásból való jog értelmezése tekintetében hivatkozott az Alkotmánybíróság 20/2017. (VII. 18.) AB határozatára és a 6/1998. (III. 11.) AB határozatára. Az indítványozó idézte azt az alkotmánybírósági döntést is, amely szerint „[a]z Alkotmánybíróság akkor tud az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panasznak helyt adni, ha a bírósági jogértelmezés és jogalkalmazás hibája olyan mértékű, hogy az az Alaptörvényben biztosított valamely jog sérelmét idézi elő” {3265/2014. (XI. 4.) AB határozat, Indokolás [45]}.
- [11] Az indítványozó álláspontja szerint a Budapest Környéki Törvényszék indokolási kötelezettségét megsértette, amikor a cselekmények kísérleti szakban maradását nem vette figyelembe enyhítő körülményként. Az indítványozó szerint hiányt szenvedett az alkotmányosan elvárt indokolási kötelezettség akkor is, amikor a bíróság a terhelt személyében rejlő társadalomra veszélyesség nagyobb fokát igyekezett érzékeltetni a folytatólagos elkövetés hangsúlyozásával. Az indítvány szerint „a több, nem kellően megalapozott bírói érv együttes hatása is (az alkotmányos értelemben tisztességtelen érvek kvázi eredőjeként) egy összességében Alaptörvény-ellenes, a bírói mérlegelés abszolút alkotmányos korlátját egyértelműen túllépő jogerős határozathoz vezetett, a bírói jogalkalmazás miatti alapjogsérelem súlyos mértékét mutatva” (indítvány-kiegészítés 6. oldal, 2. bekezdés). Az indítványozó mindezen indokok alapján kérte a támadott bírósági határozatok alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.

II.

- [12] Az Alaptörvénynek az indítvánnyal érintett rendelkezése:

„XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. [...]”

III.

- [13] Az Alkotmánybíróságnak először azt kellett vizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tett-e.
- [14] 1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. §-ára alapozott alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve. A Kúria támadott végzését az indítványozó és jogi képviselője egyaránt 2017. december 13-án vette át. Az alkotmányjogi panaszt az indítványozó a jogi képviselője útján 2018. február 10-én adta postára. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panaszt határidőben benyújtották.
- [15] 2. Az alkotmányjogi panasz eleget tett az Abtv. 52. § (1), illetve (1b) bekezdésében foglalt, az indítványokkal szemben támasztott követelményeknek, mivel tartalmazza az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést (az Abtv. 27. §); az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését [XXVIII. cikk (1) bekezdés].
- [16] 3. Az indítvány megjelölte a támadott bírósági határozatokat (a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Bf.316/2017/12. számú ítélete, a Kúria Bfv.I.1735/2017/2. számú végzése), az alapjogi sérelemre vonatkozó indokolást és kifejezett kérelmet terjesztett elő arra nézve, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a felsorolt bírósági határozatok alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azokat.
- [17] 4. Az Abtv. 27. § a) pontja értelmében az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti. Az alapul szolgáló büntető ügyben az indítványozó terhelt volt, így nemcsak az alkotmányjogi panasz benyújtására jogosultnak, hanem ügyben érintettnek is tekinthető.
- [18] 5. Az Abtv. 27. § b) pontjában foglaltak szerint a bírói döntéssel szemben alkotmányjogi panasz akkor terjeszthető elő, ha az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette vagy a jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az Alkotmánybíróság rögzítette, hogy az indítványozó a Kúria felülvizsgálati végzése ellen nyújtotta be panaszát és ezt követően további rendes jogorvoslat nem állt rendelkezésére. Az Alkotmánybíróság ennek alapján megállapította, hogy az indítvány a befogadáshoz szükséges ezen feltételnek is eleget tett.
- [19] 6. Az Alkotmánybíróság ezután az Abtv. 29. §-ában foglalt, az indítvány befogadásához szükséges további feltételek fennállását vizsgálta.
- [20] Az Abtv. 29. §-a alapján az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltétele, hogy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását [3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30], illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]].
- [21] Az Alkotmánybíróság ezen feltételek vizsgálata során azt állapította meg, hogy az indítvány felveti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből levezetett indokolási kötelezettség körében a bírói döntést befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét. Tekintettel erre a körülményre az előadó alkotmánybíró az Ügyrend 31. § (6) bekezdése alapján – a befogadásról szóló döntés helyett – a panasz érdemi elbírálását tartalmazó határozattervezetet terjesztett az Alkotmánybíróság tanácsa elé.

IV.

- [22] Az alkotmányjogi panasz nem megalapozott.
- [23] 1. Az indítvány szerint a másodfokú bíróság nem tett eleget az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás részét képező indokolási kötelezettségének, amikor az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés mértékét jelentős mértékben felemelte – 4 év 6 hónapról 7 évi szabadságvesztésre – az enyhítő és a súlyosító körülményeknek az elsőfokú ítélethez képest eltérő mérlegelése következtében. Az indítványozó

szerint a Kúria nem vette figyelembe a másodfokú ítélet indokolásának megalapozatlansága tekintetében kifejtett érveit és érdemi vizsgálat nélkül elutasította felülvizsgálati kérelmét.

- [24] 2. Az Alkotmánybíróság az indokolt bírói döntéshez való jogot a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból bontotta ki. Ennek megfelelően az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}. Az alkotmánybírósági következetes gyakorlat szerint a bíróságok indokolási kötelezettségéből azonban nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem a szubjektív elvárásaikat is kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {3107/2016. (V. 24.) AB határozat, Indokolás [38]; 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}. Az indokolási kötelezettség azt az elvárást támasztja a bírósággal szemben, hogy a döntés indokolásának az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie és nem minden egyes részletre {legutóbb pl. 3159/2018. (V. 16.) AB határozat, Indokolás [31]}.
- [25] Az Alkotmánybíróság – a bemutatott elveken túl az indokolási kötelezettség tekintetében – utal továbbá arra, hogy az általa nyújtott alapjogvédelem szintje semmiképpen sem lehet alacsonyabb, mint az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) által meghatározott jogvédelem szintje. Ennek feltétele, hogy az Alaptörvény ugyanúgy fogalmazza meg az alapjog lényegi tartalmát, mint valamely nemzetközi szerződés, jellemzően az Emberi Jogok Európai Egyezménye (a továbbiakban: EJE). Az Alkotmánybíróság már rögzítette, hogy az EJE 6. cikk 1. bekezdésének első mondata és az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdése lényegileg azonosan határozza meg tisztességes eljárás követelményét. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt jogvédelem szintje tehát nem lehet alacsonyabb az EJEB gyakorlata alapján megállapítható mértéknél {legutóbb pl. 2/2017. (II. 10.) AB határozat, Indokolás [65]–[66], 15/2016. (IX. 21.) AB határozat, Indokolás [42], 30/2015. (X. 15.) AB határozat, Indokolás [35]}.
- [26] Az EJEB álláspontja szerint – az Alkotmánybíróság kifejtett elveivel egyezően – a bírói döntés indokolásának a releváns kérdésekre kell kiterjednie úgy, hogy az érthető legyen a terhelt számára, aki ennek alapján gyakorolhatja jogorvoslati jogát. Az EJEB gyakorlata megköveteli azt is, hogy az indokolás ne legyen automatikus és sablonos {legutóbb pl. *Moreira Ferreira kontra Portugália* (2. sz.) [GC], (19867/12), 2017. július 11, 84. pont}. A fellebbezés elutasításáról hozott bírósági határozat indokolása esetén az EJEB azonban elfogadja azt, hogy a fellebbezési bíróság egyszerűen csak jóváhagyja az alsóbb fokú bíróság határozatának az indokait {legutóbb pl. *Stepanyan kontra Örményország*, [GC], (45081/04), 2009. október 27., 35. pont}.
- [27] 3. Az Alkotmánybíróság mindezen elvek figyelembevételével vizsgálta az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírósági határozatok indokolásának az indítványozó által támadott azon részét, amely a büntetés kiszabásáról rendelkezik.
- [28] Az Alkotmánybíróság korábbi határozataiban már rögzítette, hogy büntetéskiszabás alkotmányos vizsgálata milyen körre terjedhet ki. A büntetéskiszabás ugyanis a jogalkotó és a jogalkalmazó közötti feladatmegosztás eredménye. Ennek keretében a jogalkotó feladata, hogy általánosan értékelje az egyes emberi magatartásokat, és az értékelés alapján meghatározza a büntetési tételeket és a büntetések kiszabását meghatározó egyéb általános rendelkezéseket. Ezzel a jogalkotó kereteket ad a bíróságok számára a konkrét büntetés mértékének eldöntéséhez. A bíróságok pedig ezen keretek között, figyelemmel az elkövetett cselekményre és az elkövető személyére, meghatározzák a konkrét esetben alkalmazandó szankciót {3031/2017. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [56]}.
- [29] A büntetés kiszabására vonatkozó indokolás törvényes kereteit egyrészt a büntetőeljárás rendelkezések, másrészt a büntető anyagi jog szabályai jelölik ki. Jelen ügyben az indokolás eljárási főszabályát a régi Be. 258. § (3) bekezdésének e) pontja rögzíti, amely szerint az ítélet és az ügydöntő végzés indokolása összefüggően tartalmazza a bíróság által megállapított tényállás szerinti cselekmény jogi minősítését, a büntetés kiszabása, az intézkedés alkalmazása, illetőleg ezek mellőzése esetén e döntés indokolását az alkalmazott jogszabályok megjelölésével.
- [30] A büntetéskiszabás anyagi jogi kereteire vonatkozó fontosabb törvényi rendelkezéseket jelen ügyben a Btk. rögzíti [így pl. a Btk. 197. § (1) bekezdés a) pont, 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bc) alpont, 80. § (1) és (2) bekezdései, 81. § (1) és (3) bekezdései], továbbá a bírói gyakorlat jelöli ki (pl. az 56. BK vélemény a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről).

- [31] A büntetéskiszabásnak a Btk.-ban rögzített elvei szerint a büntetést a Btk.-ban meghatározott keretek között, a céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez [Btk. 80. § (1) bekezdés].
- [32] A határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor a büntetési tétel középértéke irányadó. A középérték a büntetési tétel alsó és felső határa összegének fele [Btk. 80. § (2) bekezdés].
- [33] A támadott másodfokú határozat indokolása tekintetében az Alkotmánybíróság rögzítette, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által rögzített középértéket – 7 év – vette figyelembe, de kizárólag a fiatal felnőtt-kort tekintette enyhítő körülménynek, ezért az elsőfokú ítéletben foglalt enyhítő körülmények számának jelentős mértékű csökkenése miatt a súlyosító körülmények túlsúlyba kerültek. A másodfokú bíróság ennek következtében emelte fel a terhelt büntetését a kiszabható halmazati büntetés középértékét jelentő 7 évi szabadságvesztésre. A másodfokú bíróság a súlyosító és enyhítő körülmények mérlegelésekor a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK vélemény szerint járt el. A bírói gyakorlat a büntetés kiszabása során következetesen alkalmazza az 56. BK véleményben foglaltakat.
- [34] Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a másodfokú bíróság eleget tett az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből levezett indokolási kötelezettségének. A másodfokú bíróság ítéletében a büntetéskiszabás tekintetében rögzítette a releváns kérdéseket, vagyis a halmazati büntetés középértékét és az enyhítő és súlyosító körülményekre vonatkozó mérlegelését. A bíróság az enyhítő körülmények mellőzését – így a büntetlen előélet, a beismerő vallomás, valamint négy bűncselekmény kísérleti szakban maradása – részletesen és egyértelműen indokolta.
- [35] Az Alkotmánybíróság megállapította továbbá, hogy a Kúriának a felülvizsgálati indítványt elutasító végzése terjedelmében ugyan rövid indokolást tartalmaz, de a döntés szempontjából releváns kérdésre – a felülvizsgálat akadályára – a törvényi rendelkezések megjelölésével kiter és megjelöli az elutasítás indokát. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint – tekintettel az EJEB gyakorlatára is – az elutasító tartalmú felülvizsgálati határozat indokolása tekintetében általában nem tekinthető az indokolási kötelezettség megsértésének, ha a Kúria egyetértése esetén részleteiben nem reagál a támadott jogerős bírósági határozat minden indokára, hanem csak összefoglalóan rögzíti, hogy felülvizsgálatnak milyen okokból nincs helye.
- [36] Az Alkotmánybíróság szerint a Kúria a döntésének szempontjából releváns kérdést megfelelően indokolta, mert rögzítette, hogy vizsgálatának eredményeként nem talált olyan körülményt, amely az ügyben törvénysértő büntetést eredményezett volna, így a törvényes keretek között kiszabott büntetés mértéke a felülvizsgálati eljárásban nem támadható, továbbá az enyhítő és súlyosító körülmények sem vizsgálhatók felül.
- [37] 4. Az Alkotmánybíróság mindezek alapján megállapította, hogy a Kúria támadott végzése az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összhangban áll, ennek következtében az alkotmányjogi panaszt elutasította.

Budapest, 2019. február 5.

Dr. Horváth Attila s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/590/2018.

